

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8568** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 20. 07. 2011 г. по НАХД № 1530 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 8 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 11012513-2010 / 07. 01. 2011 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 132, ал. 1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, на В. Х. Ц., е наложена глоба в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 44, ал. 1 от ЗОП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощника на Ц., в която се моли същото да бъде отменено, поради противоречие с материалния закон. Счита, че в случая доверителят ѝ не следвало да носи отговорност, тъй като същия е упълномощил други лица да провеждат процедурите по възлагане на обществени поръчки. Твърди, че не е спазен срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като е минала повече от 1 година от датата на нарушението до съставянето на АУАН. Касаторът претендира, съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното решение, както и издаденото НП.

В съдебно заседание касационния жалбоподател не се явява и не се представлява. По делото, е постъпила молба от процесуалния представител на касатора, с която поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът - директора на Агенция за държавна финансова инспекция, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на районния съд.

От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

С Решение № 328 / 30. 12. 2008 г. на ст.н.с. д-р В. Ц. – директор на Института за правни науки към БАН, е открита процедура по договаряне с обявление за възлагане на обществена поръчка по ЗОП.

С Решение № 74 / 10. 04. 2009 г. на ст.н.с. д-р В. Ц. – директор на Института за правни науки към БАН, е обявено класирането на участници по обособени позиции.

Решение № 99 / 20. 05. 2009 г. на ст.н.с. д-р В. Ц. – директор на Института за правни науки към БАН, на основание чл. 74, ал. 2 от ЗОП, е определен за изпълнител класирания на второ място участник, а именно [фирма].

На 02. 06. 2009 г. между Института за правни науки към БАН и [фирма], е сключен договор № 4 за обществена поръчка.

На 20. 12. 2010 г. е съставен АУАН № 11012513, в който е посочено, че към 09. 06. 2009 г. ст.н.с. д-р В. Ц., в качеството му на директор на Института за правни науки към БАН и лице по чл. 8, ал. 2 от ЗОП, не е изпратил до Агенцията по обществени поръчки, за вписване в Регистъра на обществените поръчки, информация за сключения на 02. 06. 2009 г. между Института за правни науки към БАН и [фирма] договор № 4, което представлява нарушение на чл. 44, ал. 1 от ЗОП.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № 11012513-2010 / 07. 01. 2011 г., от директора на Агенция за държавна финансова инспекция.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което следва да се понесе предвидената в закона санкция.

Съдът счита за неоснователни изложените в жалбата доводи, че е упълномощил други лица да провеждат процедурите по възлагане на обществени поръчки, тъй като доказателства за отсъствието му не са представени, а и освен това отговорността по чл. 132, ал. 1 от ЗОП, е именно за ръководителя на юридическото лице – възложител. В тази връзка са неоснователни и доводите, посочени във възражението срещу АУАН, че не е подписвал договора и не знаел на коя дата е станало това, тъй като видно от самия договор № 4 от 02. 06. 2009 г. същия е посочен, че е подписан именно от В. Ц..

Съгласно императивната норма на чл. 44, ал. 1 от ЗОП, възложителят е длъжен да изпрати информация за всеки сключен договор за обществена поръчка или за сключено

рамково споразумение до агенцията за вписване в Регистъра на обществените поръчки не по-късно от 7 дни след сключването на договора или на рамковото споразумение.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло доводите на районния съд, че нарушението по чл. 44, ал. 1 от ЗОП е формално и със самия факт на неизпращане на информация за сключения договор, е налице нарушение на законовата норма.

Неоснователни са изложените от касационния жалбоподател доводи за неспазване на едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, за съставяне на АУАН, тъй като разпоредбата на чл. 127 от ЗОП, предвижда че АУАН по този закон се съставят в срок 6 месеца от деня, в който нарушителят е открит, но не по-късно от три години от извършването му, която норма като специална дерогира общите правила по ЗАНН.

Действително, неправилно в АУАН и в НП, е посочено че В. Ц. е лице по чл. 8, ал. 2 от ЗОП, тъй като в същност същия е лице по чл. 8, ал. 3 от ЗОП, но това нарушение не е съществено, тъй като не се е отразило на правото на защита на лицето, да разбере в извършването на какво административно нарушение е обвинен и освен това, отговорност по чл. 132, ал. 1 от ЗОП носят както лицата по чл. 8, ал. 2 от ЗОП, така и тези по чл. 8, ал. 3 от ЗОП.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, като в същото време решението на районния съд не страда от пороци водещи до неговата отмяна, поради което следва да бъде потвърдено.

Наложено административно наказание е в минималния размер определен от нормата на чл. 132, ал. 1 от ЗОП, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 20. 07. 2011 г. по НАХД № 1530 / 2011 г., на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 8 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.